

Poglavlje 3.
Bolesti tela, duha i duše

Osnovni cilj mnogih ljudi koji čitaju moje knjige i posećuju seminare jeste da reše neke svoje probleme. Najčešće, ozbiljne nevolje ili problemi su ono što čoveka podstakne da razmišlja o tome šta je život, da li postoji veza između prošlosti i budućnosti, u čemu je smisao života, da li postoji ono što nazivamo karmom, da li smemo da grešimo i možemo li da iskupimo svoje grehe. Ne mogu svi da se snađu u ogromnoj količini informacija koja dolazi sa svih strana.

Reč „*karma*“ je danas postala popularna, pogotovo u Rusiji, nakon čitanja mojih knjiga, te se pojavilo veoma mnogo raznih „stručnjaka“ koji nude čišćenje karme, poboljšanje sudbine, otklanjanje vradžbina, i tako dalje. Ljudi u očajanju izdvajaju veliki novac pokušavajući da reše svoje probleme, ali je rezultat uvek isti a razlog tome je vrlo prost: ako se ne menjate, ako ne usavršavate svoj pogled na svet, svoj karakter i način života, nikakva gatara ni vračara vam neće pomoći i nijedan vaš problem neće biti moguće rešiti.

Šta znači „čistiti karmu“? Karma je skup postupaka učinjenih u prošlosti koji određuju sudbinu. Ne samo vaše, već i ponašanje vaših predaka u prošlosti, određuju vaše ponašanje u sadašnjosti. Od te prošlosti zavisi kako se ponašate i osećate u sadašnjem trenutku. Vaš karakter je takođe posledica vaših prošlih života, ali i vašeg ponašanja, kao i ponašanja vaših roditelja. To je ukupni zbir onoga što ste radili, osećali i mislili.

Eto zbog čega je nemoguće promeniti sudbinu ne menjajući karakter i pogled na život. I ma koliko vas „stručnjaci“ uveravali u to da vam se sudbina promenila, da ćete

ozdraviti i da će sve biti dobro, znajte da je to još jedan pokušaj otimanja novca i ništa drugo.

Savremena nauka ne shvata šta je religija, ne zna šta je čovek, šta su svest i podsvest, a upravo se u sferi podsvesti i dešavaju sva ta čudesa o kojima pričamo. Zbog toga se pojavljuje jako puno šarlatana i iskrivljuje se istina, zbog čega se ljudi gube u velikom broju knjiga, saveta i najraznovrsnijih informacija kojima zapravo ne smemo verovati i koje više liče na bajke i fantazije.

Ovu oblast sam istraživao veoma ozbiljno i mogu reći da je svako isceljenje, svaka promena sudbine prilično težak, a ponekad i mukotrpan proces, koji je uvek praćen spremnošću da se žrtvujemo, menjamo, budemo moralni, steknemo veru i brinemo o svojoj duši.

Čovek sa crnom dušom je neizlečiv jer je bolest tela - posledica bolesti duše. Bolest duše postepeno prelazi na duh, sudbinu i telo pa zato, ma kako pokušavali da ozdravimo fizički, ako duša ne bude ozdravila, neće biti nikakve perspektive za izlečenje. Štaviše, možemo popraviti svoje fizičko stanje ali ćemo prebaciti problem na neki drugi organ. Prilikom naizgled uspešnog izlečenja problem možemo da potisnemo u mnogo dublje slojeve duše, prenoseći ga tako na svoje potomstvo. Da, poboljšavanjem fizičkog stanja pomoću magijskih tehnika možemo u izvesnoj meri poboljšati sudbinu, ali budući da smo svi jedno, za to će jednog dana morati da plate naši najbliži, deca i unuci. Postoji vreme kada se razbacuje kamenje, ali i vreme kada ga treba prikupljati. Stoga, ako pokušavamo da prevarimo sudbinu, po pravilu se to ničim dobrim neće završiti. Možemo da ostvarimo pobedu danas, ali sutra ili prekosutra

će nas stići neizbežna odmazda. Zato svima objašnjavam: ako želite da postignete rezultat, budite spremni na ozbiljan, komplikovan i težak posao. Spremite se za mukotrpan preobražaj karaktera i ličnosti. Naučite da prevazilazite svoje želje i nagone, da ih obuzdavate. Naše želje i nagoni su nešto dobro i mi moramo da ih sledimo, ali je neophodno da pravilno postavimo prioritete: na prvom mestu moraju biti interesi duše, a tek potom interesi duha i tela.

Da bismo mogli da se orijentiramo po pitanju toga kako da postupimo kada se suočimo s problemom, prvo treba da shvatimo da nas Bog voli, da je Bog ljubav i sve dok smo u jedinstvu s Tvorcem, možemo da savladamo svaku teškoću. Ali čim naša duša počne da se okreće od Boga, problemi postaju nerešivi, a bolesti neizlečive. Znači, u bilo kojoj situaciji, šta god da se desi, ne smemo gubiti ljubav i osećaj zahvalnosti prema Svevišnjem, kao ni osećaj toga da je sve razumno i da ništa nije slučajno. Bolest je poziv na promenu, a problemi su zadaci koje možete da rešite. Zna li šta je potrebno da učinite pre svega ostalog? Da počnete od sopstvenog karaktera i učite kako da se ne vezujete za ovaj svet.

Ljubav je uvek žrtva. Ako volite, znači da ste spremni da nešto žrtvujete, da nešto date.

Ljubav se pročišćava žrtvom. Nijedna religija ne postoji bez pojma „žrtva“. Religija je veza s Bogom, a viši nivo povezanosti je ljubav. Zato svaka religija na kraju mora da dođe do razumevanja toga da je ljubav prema Bogu apsolutna vrednost. U judaizmu o tome govori prva zapovest. Na taj način religija povezuje čoveka s Bogom, pri čemu on oseća jedinstvo s Tvorcem i ljubav prema Njemu.

Da bismo mogli da se promenimo ne smemo izgubiti ljubav ni pod kakvim okolnostima. Potrebno je da jasno razgraničimo sledeće: bez obzira da li se radi o bolesti tela, duha, ili duše, dobijamo bolesti da bismo se razvijali, te su one iskušenje, prilika i poziv na promenu.

Uzged, u *bolesti duha* spadaju razne psihičke bolesti i problemi, kao što su gubitak pamćenja, mentalna zaostalost i dr. Duša se isceljuje putem duhovnih i telesnih bolesti. Čovek, npr., može da postane kriminalac, ili može da poludi, međutim, bolest ga štiti od greha i prestupa. Kada se duša kreće u pogrešnom pravcu, kada počinje da se razboljeva, odnosno kada čovek gubi moral, veru i ljubav, tada mu se, da bi spasao dušu, pojavljuju bolesti duha i tela.

Bolesti duše su: sebičnost, zavist, mržnja, uvređenost, osuda, uninije, žaljenje i strah. Bolesti duše se pojavljuju onda kada ljubav prvo pretvaramo u vezanost, a zatim u strast. Kada shvatamo da je Bog u svemu, da je Tvorac sveprisutan, tada Ga volimo u sebi, u drugoj osobi i svetu koji nas okružuje. Volimo bez vezanosti, shvatajući pritom da će se naše telo pretvoriti u prah, da će naše fizičko „ja“ umreti, da će voljena osoba takođe ostariti i umreti i da će preostati samo duša, budući da je ona večna.

Čitav ovaj svet će se promeniti, raspasti i ponovo stvarati i zato vezivanje za spoljašnje aspekte postojanja vodi ka bolestima i velikim problemima. Stoga moramo da volimo bez vezivanja, žrtvujući se. Kada čovek želi samo da dobija, on postaje zavisn, a kada je zavisn od nečega, on ne može da prihvati ni najmanji gubitak jer postaje revoltiran, ispunjen gnevom, uvređen, oseća mržnju i uninije. Sposobnost da volimo, a da se pritom ne vezujemo, velika

je umetnost koju svakodnevno moramo da učimo. Sem toga, potrebno je da imamo manje ili više jasnu predstavu o tome šta je čovek, šta je svest, šta su osećanja i šta je smisao života.

Nedavno sam na seminaru dobio ceduljicu iz publike sa sledećim pitanjem: „*Dobar dan, poštovani Sergeju Nikolajeviču. Zahvaljujem se Bogu što postojite, a zahvaljujem se i na Vašim istraživanjima, na Vašim knjigama. Sanjam o tome da Vas vidim i bar na kratko posedim pokraj Vas, da Vas slušam. Čitam Vaše knjige i gledam seminare, na čemu sam Vam veoma zahvalna. Poslednjih šest meseci ne mogu da rešim jednu situaciju: doživela sam povredu i jedan period sam provela u bolnici. Zatim sam dobila otkaz na poslu, kao i iz stana u kome sam živela podstanarski. Dva meseca sam se oporavljala i u avgustu sam napokon pronašla novi posao, ali nakon mesec dana su ponovo počeli problemi – posla nije bilo, a ja sam bez uspeha odlazila na poslovne intervjuje. Umorila sam se od vrtenja po začaranom krugu pa sam odlučila da Vam se obratim. Molim Vas da me ne ostavite bez pažnje, veoma Vas molim.*“

Pisma poput ovog dobijam u velikom broju.

Ljudi mi pišu da su se zagubili u životu, da ne mogu da reše svoje zdravstvene probleme ili se izbore sa životnim teškoćama, da se nalaze u stanju očaja i da ne znaju šta da rade. Zašto se to dešava? Zato što smo navikli na to da Svevišnjeg doživljavamo kroz ograničenu ljudsku logiku. Međutim, Bog nije čovek i odnos prema Njemu mora biti nekoliko drugačiji. Naivno je doživljavati Tvorca kao nekog starčića koji nam deli bombone, koji nas voli i brine o nama, koga isprva molimo za nešto, a potom i zahtevamo, da bismo se na kraju čudili zašto se naši zahtevi i želje ne ispunjavaju.

Zamislite čovekovo telo koje se sastoji iz desetine milijardi ćelija. Svaka ćelija je deo organizma, ona je u jedinstvu s našom dušom. Čovek se sastoji iz milijarde ćelija, od kojih je svaka deo nas, ali bi bilo vrlo smešno kada bi ćelija zahtevala od organizma da se brine o njoj.

Organizam se ionako brine o svojim ćelijama, čini za njih sve, a njihov zadatak je da pravilno funkcionišu i žive u harmoniji s njim. Delić mora uvek biti u harmoniji s celinom. Zato, kad se čovek obraća Bogu, on mora da shvati da iskoračuje izvan granica svog „ja“, da se obraća Tvorcu i svom Višem „ja“ koje se nalazi u podsvesti i prevazilazi granice svega postojećeg.

Želje se mogu ispuniti, ali treba da zna šta poželeći, jer primarna želja mora biti usklađena sa smislom života. A smisao života svakog čoveka je uvećanje ljubavi u duši i upodobljavanje Bogu. Budući da je Bog ljubav, što više ljubavi imamo u duši, time smo više nalik Tvorcu.

Zbog toga je Hristos govorio: „*Budite savršeni kao što je Otac vaš nebeski*“. Odnosno, smisao života svakoga čoveka se sastoji u samorazvoju: razvoju tela, svesti, duha i duše. Što je više ljubavi u našoj duši, time smo više nalik Tvorcu.

Ćelija mora da živi u skladu sa organizmom i da mu postaje nalik. Tako glasi jedan od zakona Vasiona.

Vasiona je holografška i u svakoj njenoj tački se sadrži informacija o čitavom univerzumu. Nauka je takođe došla do istog zaključka. Međutim, Vasiona je holografška ne samo u prostoru nego i u vremenu, tačnije, u svakoj njenoj tački se sadrži informacija o prošlosti i budućnosti. Holografičnost označava da se Vasiona širi, uvećava po obimu

dok, istovremeno, na suptilnom nivou, ona ostaje tačka, ona je ličnost.

Da, naša Vasiona je živo biće koje ima dušu. Osim toga, naučnici su ustanovili da se informacija u Vasioni rasprostire brzinom koja je milijardu puta veća od brzine svetlosti. To znači da je Vasiona na suptilnom planu jedinstvena u vremenu i prostoru, da je holografška po svojoj strukturi i da se razvija u skladu sa zakonom trojstva, tačnije – zakonom jedinstva i borbe suprotnosti.

Lako možemo da uočimo kako taj zakon funkcionišu. Recimo, nedavno sam dobio pismo od žene koja ima mnogo problema. Ona pokušava da nešto preduzme, da reši svoje probleme, ali joj ništa ne polazi za rukom. Od čega to zavisi? Od onoga šta su radili njen otac, majka, dede i babe, od toga kako je proživela svoju mladost i kakav je njen odnos prema svetu. Po vašem trenutnom stanju se približno pouzdano može pretpostaviti kakvo je vaše nasleđe, jer su oni međusobno tesno povezani i vama se dešava ono što je ugrađeno u vas. Međutim, ne u glavi, već duboko u duši, u podsvesti. Naša podsvest je polje, a na nivou polja smo jedno sa svetom i stoga su naše unutrašnje stanje i procesi praktično istovetni procesima koji se dešavaju u našem okruženju. Prema tome, kada je čovek na unutrašnjem planu vrlo disharmoničan, tada će mu se dešavati i disharmonični događaji. To znači, ako želite da utičete na tok događaja, neophodno je da se promenite iznutra.

Potrebno je znati da promene ne nastupaju odmah. Potrebno je vreme da bi informacija prešla iz svesti u podsvest. To se dešava kada čovek prenosi informaciju iz svesti

u podsvest sa pozitivnim emocijama, svestan da je to jako važno i neophodno, kao i kada oseća ljubav i želju da se promeni. Podsvest se otvara i u toku molitve, pri čemu se verovatnoća ispunjavanja želja takođe povećava. Kako sam već pisao – bitno je znati šta i kako želimo.

Nekom prilikom sam govorio o jednoj ženi koja se molila da dobije dvosoban stan, ali ništa nije preduzimala da bi se to i ostvarilo. Samo se molila i tražila, tražila. Nakon dve godine je dobila stan, ali mesec ili dva docnije joj je umro sin jedinac. Zato, kad želimo nešto da dobijemo i kad se za to molimo Bogu, kad strastveno nešto želimo, naše želje se mogu ispuniti, ali ako za to nismo spremni, tada će nam nešto drugo biti oduzeto.

Danas je veoma poznat naučno-popularni film „Tajna“, u kome se govori o tome kako možemo da prodremo u podsvest da bismo dostigli uspeh, bogatstvo, slavu – sve što poželimo.

Zaista, kad prođiremo u podsvest pomoću molitve, vradžbina, ili koncentracijom na nešto, naše želje mogu da se ispune, ali ako smo nedostojni toga, ili smo nespremni, još jednom ponavljam, s Višeg plana će nam dati jedno, a oduzeti nešto drugo.

Zato, pre svega, treba da naučimo kako da budemo dostojni svojih želja. Međutim, što je čovek više vezan za svet, time je opasnije ispunjenje njegovih želja.

Zamislite da neki čovek izjavljuje: „Hoću da budem veliki vođa i da vladam ljudima i čitavim svetom“. To su prilično ambiciozni snovi zbog čega se odmah aktivira nagon samoodržanja.

Da bi neko postao veliki vođa potrebno je da zna kako se pravilno vlada svetom, a da se pritom ne bori s Bogom. Što znači da duša mora da bude iznutra čista, jer u suprotnom, kada čovek počne da vlada svetom, na unutrašnjem planu će se boriti protiv Svevišnjeg i to će se loše završiti. Dakle, potrebna mu je pomoć da bi postao ono što želi.

Proces ispunjenja želja se aktivirao, međutim taj zamišljeni čovek poseduje snažnu vezanost za srećnu sudbinu, što znači da kada počne da upravlja ljudima (a to podrazumeva upravljanje sudbinom i sticanje bogatstva), on će jednostavno umreti.

Da bi se spasao, potrebno je da se smanji njegova vezanost za srećnu sudbinu i nakon nedelju dana, recimo, on doživi saobraćajnu nesreću usled čega mu amputiraju obe noge. To je početak pripreme za ispunjenje njegovih želja budući da mu se na taj način smanjuje vezanost za sudbinu. Zatim se on razboljeva, jer su bolesti takođe potrebne zarad pročišćenja duše. Nakon toga doživljava izdaju od strane bliskih mu osoba, što je takođe jedna faza pročišćenja duše – smanjenje vezanosti ne samo za blagostanje, nego i za bliske ljude. Konačno se na njega svaljuje još jedna porcija nesreće i on mora sve da ih prihvati kako bi sačuvao ljubav u duši.

Ako prihvati pročišćenje, tad može da ostvari ono što je želeo, a ako ga ne prihvati, ništa neće ni dobiti.

Recimo da ne prihvata pročišćenje, nego proklinje sudbinu, nezadovoljan je, uvređen, a zatim se razboljeva i umire. Međutim, njegova želja, koja je pohranjena u podsvesti, nastavlja da živi i da se realizuje.